

Tillæg til ovennævnte Lov.

Over Slagtelokalets Dør anbringes et malet Skilt eller en Plakat med Slagterens Navn, efterfulgt af Ordet „Slagter“. Hestes, Æslers og Muldyrs Manke skal klippes straks, efter at Dyrene er bleven overleverede til Slagteren. Alle disse Dyr skal dræbes paa den mindst smertefulde Maade senest to Dage, efter at de er leverede til Slagteren. Ethvert lidende Dyr skal straks slaaes ned.

Alle de Dyr, der leveres Slagteren, skal have passende Foder og Drikke. Efter at være bleven leverede til Slagteren maa Dyrene ikke benyttes til noget som helst Arbejde.

Slagteren skal i en dertil bestemt Bog indføre en fuldstændig Beskrivelse over de ham leverede Dyrs Udseende, Mærker og Køn, saaledes at ethvert Dyr let kan gendes og identificeres; ligeledes skal han anføre Ejerens Navn og Adresse. Denne Bog er han pligtig til at fremvise paa Dommerens Anmodning. Han er tillige pligtig til at fremvise den eller levere den til Politibetjentene eller andre, hvem Retten har beskikket dertil, og som kan undersøge den eller tage Afskrifter af den hver Gang, de maatte anse det for nødvendigt.

Unge Mennesker paa under 16 Aar maa der ikke tilstedes Adgang til Slagterilokalet; ej heller maa de opholde sig der under Slagtningen og Tilberedningen af et slagtet Dyr.

Intet Dyr maa dræbes i Overværelse af et andet til Slagtning bestemt Dyr. Slagteren maa ikke, hverken personlig eller igennem Trediemand, afhænde et levende Dyr, som er blevet ham leveret.

Norge.

Straffelovens § 382*).

Den norske straffelov indeholder i § 382¹ følgende bestemmelser om dyrplageri:

Den, som ved vanrøgt,² overanstrengelse eller paa anden maade gjør sig skyldig i grov³ eller ondskabsfuld⁴ mishandling⁵ af dyr,⁶ eller som medvirker hertil, straffes med bøder eller med fængsel indtil 6 maaneder.

Denne bestemmelse er ikke til hinder for, at kongen eller den, han dertil bemyndiger, kan tillade bestemte personer⁷ paa dertil bestemte steder i videnskabelige øiemed at anstille smerteforvoldende forsøg med dyr.⁸

¹ Gl. straffelov 23—19, der imidlertid adskiller sig fra § 382 ved følgende: 1) Den angik kun „kreaturer“, d. e. husdyr, medens § 382 angaar alle dyr. 2) Den krævede som betingelse for straf, at der skulde være vist „grusomhed“ ved mishandlingen, medens § 382 rammer enhver grov mishandling. 3) Den havde ingen til § 382, sidste led, svarende bestemmelse.

² Dyrplageri kan saaledes bestaa ikke blot i positive handlinger, men ogsaa i undladelser f. ex. af at give et husdyr næring (jfr. forøvrigt om sultefodring anm. 5) eller i at lade et saadant dyr beholde livet under forhold, hvor dette er dyret en pine. Jfr. fra den ældre retsbrug Kjerschow p. 569—570.

³ Udtrykket er valgt for at tilkjendegive, at ikke enhver noksaa ubetydelig overskridelse af grænsen for det berettigede og det moralsk daddelfrie falder ind under det strafbares omraade; jfr. Odelstid. p. 748.

*) Efter Hagerups Udgave af Almindelig borgerlig Straffelov af 22. Maj 1902 med Noter.